

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor.

Negyed évre 2 kor.

— Egyes szám ára 16 fillér. —

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik minden pénteken.

Felelős szerkesztő: Főmunkatárs:

BARCZA KALMÁN. KÁLMÁN SÁNDOR.

A szerkesztőség telefon száma: 1.

Előfizetési pénsek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők. A lap szellemi részére, vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

T. főmunkás Ur!

Szokás az ujságba a nyilvánosságra szánt leveleket a szerkesztőhöz intézni; a mely szokástól én ezuttal azért térek el, azt akarom vele elérni, hogy a miről e soraimban említés lesz, a t. főmunkatárs, ur is hozzá szóljon, a mire tisztelettel kérem is.

Azért, hogy a kérdésben vita fejlődjék s érlelődjenek a nézetek.

Tulajdonképen kérek. Kérem Szécsényi t. értelmiségét, kérem mind azokat a kik tudomást vesznek róla a kiket az ügy érdekel, — szervezkedésre, hogy az ősz beálltától tavaszig Szécsény egész lakossága számára hetenként el nem maradólag ismeretterjesztő népies előadások tartassanak.

Ugy képelem, mindenkit fel kell kérni a közreműködésre, a kit állása, képessége, hajlama, akarata úgy szólva jelöl arra, hogy az ügynek levékeny elősegítője s a sikernek kiküzdője legyen.

Az egyes hitfelekezeti lelkiait — a kikre első sorban gondolok, — tanítói, s kívülők is, a kik az ügy iránt érdeklődnek, — hivaltottak és bizonyára képesek a felvetett gondolatot minél derekabb kivitelben ténnyé valósítani.

Ugy képelem: az ügyet az irányítók, résztvevők részvételével megbeszélnek, a mi az ügy szellemi részéből a kivitelre tartozik, az előadásra ajánlkozók ajánlatai alapján tervszerűen megállapítanánk akként, hogy

az előadások tartása az egész időre, a mint felvettem, biztosítva legyen. A részletek, az összeállítás a közreműködők megbeszélésére tartoznak.

Természetesen az első, hogy létezők és helyt álljon a gárda, a ki az előadásokat tartja.

Részlet kérdés, a minék miként megoldása a körülményektől függ, hogy mivel az előadások tartása a vállalkozók részéről előtanulmányokat igényel, s ez időbe kerül, egyik másik a helyzethez képest esetleg mérsékelt díjazásban részesíthetjük-e és ez miként oldassék meg.

Sorra fogva kerülni annak a megállapítása, hol tartassanak az előadások.

Aztán a közönség érdeklődésének felkeltése és megnyerése. Miként? erről részleteket emlegetni se akarok. Ezt nem az ujságban lehet elintézni. De az felvetendő: úgy képelem, hogy fiatalok, felnőttek, férfiak, leányok asszonyok minél nagyobb számban kellene, hogy az előadásokat látogassák és hallgassák.

Nem ismerem félre: óriási eredmény lenne, ha ezt a közönség nagy részvételével meglehetne valósítani. Nagy buzgalom, nagy erőfeszítés kellene hozzá. És mondhatnám: általános jóakarati is.

És miért vetem fel mindezt?

Uram! tulong tul be kell látnunk, réttentő tudatlanok, korlátoltak vagyunk.

Engedelmeivel mikor így szólok, bele-

számítom azt a közönséget, a kiért kellene lenni azoknak az előadásoknak.

Az életviszonyok rohamos teljes átalakulása több ismeretet, több gondolkodást, több belátást kíván, hogy eligazodhassunk, hogy helyesen cselekedhessünk, helyesen a a mint való élhessünk.

Ezt meggyarazgatni is allgha szükséges. A lét napról napra terfesebb. Mindenké. A legegyszerűbb emberé is. Ma senki se élhet meg annyi ismerettel, mint csak egy ember öltő előtt.

Aztán igaz, hogy az élet mindennap nevel és tanít bennünket, egész holtunkig. Legalább úgy érezzük, úgy fogjuk fel. De gondolunk-e arra, hogy ehhez, hogy így lehessen és legyen, az ismeretek bizonyos összessége szükséges, a mi ha hiányzik, az élet nem nevel nem tanít.

Igaz azonban, annak hatása alól, a mi-ben kiki él, magát senki ki nem vonhatja. De méltóztassék megítélni, nincs-e rá szükség a képzelt legegyszerűbb viszonyok közl élő embernek is valamennyinek, hogy legyűn annyi ismerete, hogy tudjon helyes ítéletet alkotni magának élete helyes irányítása felől azok között a viszonyok között, a melyek tömkelegébe a sors állította. Vagy ez csekélység? könnyű?

És uram! nem érdekelné bennünket, hogy mindenkit, a kik közl élünk, segítsünk arra az értelmi színvonalra, a melyet ha

A Szécsényi Hirlap eredeti tárcaja.

Félbeszakadt karrier.

Irta: Tükörcsöshegy.

Hamar Ödön nyugalmazott bankigazgató már jóval tul van a hetvenen. Jó módú, nagy családú és ami a fő: még mindig vigkedélyű öreg úr. Három fia katonatiszt. A családnál hagyományos szokás, hogy a család minden épkezláb tagja még az ország tulsó határáról is haza jön. Hamar Ödön piros pünközsd napján született. Jeles ünnep. Ily ünnepre minden rendő, rangú és foglalkozású ember könnyen kap szabadságot. Katonatiszt fia is mindig pontosan megjelennek a családi ünnepélyen — akár csak ezerediapporra volnának citálva. A születés napját tehát mindig piros pünközsd napján, ünnepelték meg, esett legyen az, az évnek bármelyik napjára. Ilyenkor nagyon szereti az öreg úr, mint katoná viselt ember, ha fia katonai élményeit elmeséli. Napestig is elhalgatná. De azután ő is kedvet kap s elbeszéli szintén egy-egy katonai élményét. Mondókáját mindig ilyen formán kezdi: Na

hát gyerekek — nagy szünetet tart — ide figyeljtek. FERMÉSZETESEN HALOTTI CSEND LESZ.

A napokban ülte Hamar Ödön jó barátom 75-ik születésnapját. Én is vendége voltam. Mikor már mindnyájan kifogytunk a beszédből, felhangzottak Hamar Ödön — „No hát gyerekek ide figyeljtek” — elbeszélése kezdetét jelentő s csendet parancsoló szavai; s folytatta eképen:

Héj gyerekek! Én is voltam ám katonai. Még pedig a javából. Mikor katonáékhoz berukkoltam, valódi Napóleoni tehetséget éreztem magamban. Az volt a felített szándékom, hogy leteszem a tiszti vizsgát és katonai pályán maradok. Ha tervem sikerült volna, ma tán én volnék a Magyar-Osztrák armádia legfőbb katonája. Egy bepiszkított kukorica nadrág azonban oly annyira elvágta előmenetelemét, hogy egyetlen „frajteri” csillagra sem futtam szert lenni.

Miképp történt, hogy egy kukorica nadrág miatt egy nagyhatalom összes fegyverneme helyett egész életemen át a százalékokat és jutalékokat abricholtam, ha érdekel bennünket, elmondom élelhűen, úgy amint történt.

Május egyik vasárnapján verőfényes

gyönyörű tavaszidő volt. A piliscsahai táborban már délután két órakor kiadták a legénységnek a parancsot. Piliscsahán nincs hova menni. A sok baka közvetlen a barakok körül elterülő erdőségekbe szedelt el. Én a 69-ik gyalogezred hatodik századánál szolgáltam, mint államköltséges egyévi önkéntes. Századunk — a vörösvári útról a mint a táborba érünk — jobbra az első barakba volt elszállásolva. Századunknál a tiszt helyettes adta ki a „befel”-t. A napiparancs legfőbb rendelkezése az volt, hogy másnap reggel 5 órakor indul az ezred teljes hadi felszereléssel éles töltséssel háborút viselni az erdőség egy alkalmas helyén felállított bábu ezred ellen.

Parancs kiadás után, a naponon kívül csak ketten maradtunk a századnál. A tiszt helyettes meg én. Kijöttünk a barak elé. Beszélgettünk. Beszélgetés közben oda vezetődtünk hozzánk a hetedik század tiszt helyettese is egy önkéntes jó barátunk társaságában. Most már négyen beszélgettünk. A beszéd a körül forgott, hogy mivel állunk agyon a délutánt. Abban állapotunk meg, hogy elmegyünk számocázni. Elindultunk. A tiszt helyettesek pejacsevics nadrágba, mi

elért, inkább képes a megítélésre. a mire nagyon, nagyon szüksége van?

Aztán habár szemernyivel bozzájárulhatnánk ahoz, hogy ebben a mi emberi haladásunkban, polgáriasodásunkban ne csak a külszinről tudjunk, a mit minden szem meglát, s a mitől természetszerűleg az a gondolata támad, hogy neki több jár ki, holott felette kevesen vannak, a kiknek ez a több megadatott, — hanem e külszinen belőlünk meg valamit egyebet is, a minek nincsen az a jogos magán érdek, a mi kárát vallanál!

Valjon valjon lehetetlen lenne e mindez viszonyaink között, a kikre tartozik és tarthat senki sincsen, a ki — ránézve bizonyára kellemes időöltésül ne adhatná oda nevét értelmét a sikerhez. A mi annál inkább van így, minél bizonyosabb, hogy azoknak a t. uraknak több mint érzékük van az iránt, hogy — ez részokról felebaráti cselekedetnél több. A mit pedig nem azoktól lehet várni, a kiknek ismereteiknek a bővítése lenne a feladat!

A kérdés, a mit van olyan, hogy kivételre felől gondoskodni érdemes.

H I R E K.

„Szécsényi Hírlap“

1910. április hó 1-ével új előfizetést nyitottunk lapunkra.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	... 8 K. — fill.
Fél évre	... 4 K. — fill.
Negyed évre	... 2 K. — fill.
Egyes szám ára	... — 16 fill.

Felkérjük mikdazon tisztelt előfizetőinket, akik előfizetési díjaikkal hátralékban vannak hogy azokat a kiadóhivatalunknak megküldeni sziveskedjenek.

Új kir. kamarás. Bercell Bercelly Jenő v. b. t. t. kassai kir. táblai elnök, nagylóci és bercelli földbirtokos fiának Dr. bercelli Bercelly Jenő igazságügyminiszteri segédtitkárnak a király a kamarási méltóságot díjmentesen adományozta.

Önkéntesek pedig kukoricánadrágba voltunk bujtatva. Másfél órai sétán után elértünk egy gyönyörű lábas erdőbe, amelyen keresztül a hegytől mintegy száz lépés széles vágás vezetett. A hosszúsága beláthatatlan volt.

Amilyen igazán szép és kellemes ízű számócára ott akadtunk, olyan csak a természet-mesterkéletlen kertjében teremhet.

Alig félórai számocázás után észrevétlenül óriási vihar kerekedett s pár pillanat múlva úgy esett a záporosó, mint csak vízözönkor eshetett. A tábornót messze voltunk. Haza nem mehettünk. Hanem beszaladtunk Timnyére, amelyet mintegy tíz percig tartó szaladás után értünk el. Tinnye kis falu. Még korcama sincs benne. Mindjárt a második házban lakott a bírós. Az istenítéletidő elől hozzá menekültünk. A hogy úgy megszáritottuk nedves ruháinkat és a házigazda vendégzserelő asztalához ültünk. Kedélyes poharazás mellett vártuk a záporosó elállását. De bizony az csak reggel 3 óra felé kezdett szünni; amidőn is megköszöntük a házigazda szives vendéglátását és kezdtünk hazafelé botorkálni. A szó legszorosabb értelmében botorkáltunk, mert míg ide jövet kívülről voltunk teljesen elázva, addig hazafelé tartva — belülről. Csiga lassúsággal haladtunk. Én — a legjózanabb — látván, hogy erőltetett menetelésre volna szükség, ha 5 órára haza akarunk érnünk, egy darabig nógattam társaimat, hogy iparkodjanak jobban, de biz azoknak hiába beszéltem. Belenyugodtam sorsomba, s azon kezdtem tündőzni, hogy ugyan hét nap egyes vagy 30 napi kasszárnya átistom lesz-e késésem miatt a büntetésem, amidőn Vörösvár felől kocsizórej ütötte meg füleimet. Már világosodni kezdett. Árkon bokron keresztül a vörösvári ut fele szaladtam s a Píliscsabára igyekvő kocsit megállítottam. Volt nálam egy cylinder bor, amit vendéglátó házigazdánk utavalóul erővel ránk tukmált. Megmagyaráztam a kocsis gazdájának, hogy minő nagy kellemetlenségtől és büntetéstől ment meg bennünket, ha bevárja társaimat is és kocsijára felvesz bennünket. Szivesen hajlott kérésemre, én meg csupa hálából azonnal a szájára nyomtam a cylinderes üveget. Nem annyira szabadkozott az ivástól, mint amekkorákat

A szécsényi iparos és kereskedő ifjak önképző köre 1910 évi május hó 1-én az „Újvilág“ szálló összes termeiben munkás gymnásiumi előadással és hangversevnyel egybekötött zártkörű táncmulatságot rendez, a következő műsorral: 1. Sicíliai földrengésről: munkás gymnásiumi bemutató előadást tartják: Both Antal Schehár Rezső bgyarmati főgimn. tanárok. 2. Eredeti magyar népdalok: Gaál F.-től. Előadja a szécsényi dalkör tagjaiából alakult kar. 3. Nagyon csinos lány Heltai Jenőtől magánjelenet. Előadja Fábrián K. 4. Mikor minden virág nyílik (cabaret dal) Ujjé couple Zerkovitz E.-től éneklé Klein Armand. (Káposztás Géza zenekisérete mellett.) 5. „Beszéljen a mamával.“ Bohózat 1 felvosban. Irtá Fazekas Géza. Személyek: Özv. Pálfné, Kéri Borbála Bucsu Mariska, Elza leánya Fekete Jolánka, Hájás Benedek kereskedő Szutorisz Zoltán, Bódog fia Horváth Mihály, Dr. Thuri Zoltán ügyvédjelölt Horváth István, Böske szobalány Pálfnénál Molnár Margitka. Színhely özv. Pálfné lakása. Idő: ma.

A legöregebb emberek állítása szerint valamikor réges-régen, ha valaki Nógrádmegyében jó mulatságon akart részt venni, a megye tulsó határáról is eljött Szécsénybe, mert igazi magyarosan csak itt tudtak mulatni az emberek.

Már-már azt hittük, hogy a mai nemzedék nem is tud mulatni, mert évtizedek multak el anélkül, hogy ha bár rendeztek is mulatságot, csak egy is sikerült volna.

Pár év óta azonban, mintha ismét a régi világba tértünk volna vissza, mert az iparos és kereskedő ifjak negyedévenként oly sikerült bohóc-estélyeket, hangversevnyeket rendeznek, hogy aki egyszer részt vett estélyükön, annak a következő mulatságig szájában marad az íze.

Mikszáthfalva. A m. kir. belügyminiszter Nógrádvármegye közönségéhez intézett rendelkezésével Körtabony (azelőtt Szklabonya) község nevének Mikszáthfalvára leendő megváltoztatását engedélyezte.

Bozoky Apolló Blaskop, a hétfőn e hó 25-én este tartja városunkban utolsó előadását. Zónaelőadásokat tart változatos műsorral szombaton este 6 órakor és vasárnap

délután fél 5, fél 6 és fél 7 órakor.

A szombat- és vasárnap esti előadások műsorából különösen kiemelendők: Jézus születése, élete, kinszenvedése, halála és menybemenetele című színes képek. Hétfőn este — kizárólag urak részére — parisi estély.

Szigetvárynapi országos vásárunk verőfényes, tavaszi idő mellett zajlott le és igazán áldást hozó esővel végződött.

A vásár iránt óriási érdeklődés nyilvánult meg, amennyiben a felhajtott 2500 drb. szarvasmarhából, 995 drb. lóból, 508 drb. sertésből és 600 drb. juhból aránylag tul magas áron gazdát cserélt: 1030 drb. szarvasmarha, 301 ló, 203 sertés és 240 drb. juh. Külföldre 33 vagon szarvasmarhát exportáltak.

A nemzeti munkapárt jelöltje Dr. Scitovszky Béla szerdán folyó hó 20-án tartotta nagyhatású programbeszédjét nagyszámú intelligens halgatóság előtt.

Elcsipelt zsalmetség. A 18-án lezajlott országos vásáron tetten érték egymagát Sámson Sándor esztergomi lakosnak nevező zsebtolvajt. A kir. járásbíró két rendbeli zsebmetszésért 14 napi fogházra ítélte és ezen kívül 10 napi fogházra átváltoztatható 40 korona pénzhüntetésre azért mert a tárgyalás folyamán az egyik tanút szembeköpte.

A csendőrség a látszat szerint igen jó fogást csinált, mert az elcsipelt ipsze valószínűleg nemzetközi zsebtolvaj, amit abból is lehet következtetni, hogy az esztergomi rendőrhatalóság Sámson Sándort nem ismeri. Személyazonosságának megállapítása folyamatban van.

Augusztai szanatorium. A József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület gyulai József szanatoriuma állandóan zsufolva van időbetegekkel. Ez a túlszűfolttség arra indította a József Kir. Herceg Szanatorium Egyesületet, hogy egy másik szanatoriumot létesítsen, amelyet az egyesület védnöknőjének Augusztai főhercegnőnek nevével Augusztai Szanatoriumnak fognak hívni. Az Augusztai szanatorium létesíthetése érdekében az egyesület a pénzügyminiszter engedélyezésével tárgysorsjátékot rendez, az ugynevezet Augusztai-Sorsjátékot, amelynek gyönyörű nagyértékű nyereménytárgyaival szemben csak egy koronás sorsjegyeket bocsátott ki az

nyelt a kellemes italból. Mire bajtársaim odaverődtek, az üvegbe alig lotyogott pár korty bor és kocsisunk is rózsás színben látta a világot. Tán ennek is köszönhetjük, hogy elfelejtett bennünket figyelmeztetni, miszerint faszén áruházból van hazatérőben. Felugráltunk a kocsira s más ülés híján a kocsis fenekére telepedtünk le. A kocsis a lovak közé vágott s gyorsan haladtunk Píliscsaba felé. Gyorsan, nagyon gyorsan haladtunk. Annyira gyorsan, hogy a rettenlő rázástól a kocsis deszkáin ide-oda hempereg-tünk s hófehér nadrágjaink kapcsán úgy néztünk ki az ázott faszénportól, mintha kulimászos hordóból huztak volna ki bennünket. Ezzel azonban nem sokat törődünk, — kinunkban nem is törődhetünk, — mert a köves úton száguldó kocsis deszkái kötöt-ték le minden figyelmünket és vonzótták testrészeinket. A rettenlő rázás, — kimondhatatlan testrészünknek a kocsis deszkájával minden pillanatban való összeütközése — teljesen kijózanított bennünket. Megálltunk, s úgy segítettünk magunkon, hogy a lovagolni tudó két tiszthelyetes a lovakra ült fel, én,

ben botorkáltunk, mert míg ide jövet kívülről voltunk teljesen elázva, addig hazafelé tartva — belülről. Csiga lassúsággal haladtunk. Én — a legjózanabb — látván, hogy erőltetett menetelésre volna szükség, ha 5 órára haza akarunk érnünk, egy darabig nógattam társaimat, hogy iparkodjanak jobban, de biz azoknak hiába beszéltem. Belenyugodtam sorsomba, s azon kezdtem tündőzni, hogy ugyan hét nap egyes vagy 30 napi kasszárnya átistom lesz-e késésem miatt a büntetésem, amidőn Vörösvár felől kocsizórej ütötte meg füleimet. Már világosodni kezdett. Árkon bokron keresztül a vörösvári ut fele szaladtam s a Píliscsabára igyekvő kocsit megállítottam. Volt nálam egy cylinder bor, amit vendéglátó házigazdánk utavalóul erővel ránk tukmált. Megmagyaráztam a kocsis gazdájának, hogy minő nagy kellemetlenségtől és büntetéstől ment meg bennünket, ha bevárja társaimat is és kocsijára felvesz bennünket. Szivesen hajlott kérésemre, én meg csupa hálából azonnal a szájára nyomtam a cylinderes üveget. Nem annyira szabadkozott az ivástól, mint amekkorákat

egyesület. A nyerepménytárgyak már ki vannak állítva a régi Nemzeti színház előtt a célra épült kiállítási pavilonban, mely káprázatos látványokkal külön érdekessége és látványossága a főváros utcai életének. Naponta átlag ötvenezer ember bámulja meg az érdekes és pazarfényű kiállítást, mely éjszaka is teljes villamos megvilágításban látható. A jótékony célú tárgysorsjáték huzása május 24-én lesz.

A F. M. E. K. évnegyedes gyűlése. A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület, dr. Gyürky Géza elnöke mellett, április 18-án megtartotta évnegyedes gyűlését. Miután a gyűlés elhatározta, hogy Zichy János gróf vallás és közoktatásügyi minisztert hivatalba lépése, Baross Jusztin alelnököt pedig kintüntetése alkalmából üdvözli, Clair Vilmos főtitkár előterjesztette az elnökség jelentését. A nyitrai közművelődési ház építésére fölveendő 300,000 koronás kölcsön ügyében az egyesület befejezte tárgyalásait a Magyar Jelzálog Hitelbankkal a kölcsön törlesztési tervezetét jóváhagyás céljából a miniszter elé terjesztette. Az anyagi viszonyok egyre javulnak és a folyó évben teljesen eltűnik a számadásokról a törzsvagyomány. A málnapataki, bellusi és nagybossányi óvodák függő ügyeinek rendezése céljából az egyesület sűrűn felír a vallás és közoktatásügyi miniszterhez, hogy az óvodai foglalkoztatás egy pillanatra se szüneteljen. A gróf Karátsenyi-alapítvány kamatai, óvodák fenntartására fogja fordítani az egyesület. A tanítói jutalomalap összege 1542 korona, a melyből az egyetememes közgyűlésen három 100—100 koronás díj kerül kiosztásra Magyar Isteni tisztelgetek, céljaira az egyesület magyar énekes és imakönyveket engedélyezett a vinnyepeszerényi és nyitrai állami a hodrusdányai és kolósi katolikus és a galgóczi és felsőzellei ágost. evangélikus iskoláknak és ifjúsági könyvtárakat az úrménymezőkeszi katolikus és honvársányi evangélikus iskoláknak. 200 korona segélyt szavazott meg a besztercebányai Hazafias Olvasmányokat Terjesztő Egyesületnek, mely a lótnyelvű. de hazafias irányzatú Krajna hetilapot adja ki, 100 korona segélyt a

a kocsis pokrócdarabjára ültem le s a lovakat hajtottam, a kocsis — viharedzettebb alapraj rendelkező — a kocsis deszkájára, önkéntes társam pedig ennek ölébe telepedett le. Az elhelyezkedés illetően módjával ki-ki megbarátkozván, vágatva haladtunk tovább. Négy és fél óraker mintegy 200 lépésre voltunk az első számú századunknak szálásul szolgáló baraktól. A barak előtt egy gyönyörű, vastag derekú, majdnem a felhőig érő topolyfa áll. Kapitányom is mellette állt s látta, hogy katonák csinytevéseiről van szó, vágatott kocsink elé ugrott és menyörgésszerű „halt”-ot kiáltott. Megálltunk. Lengráltunk. Ki a lóról, ki a kocsiról. Eléje sorakoztunk. Végig nézett bennünket s németül csak annyit mondott „gyorsan átöltözni.”

Gyakorlattól hazatérve, rapporton én vettem át a napot. Kapitányom nem büntetett meg, nem szólt egy szót sem, csak orrom elé tartott egy papírlapot, a melyet a tí nyelvvel „Beförderungs Eingabe”-nek neveznek és ketté lépte.

Ezzel úgy előléptetésemnek, mint katonai pályámnak örökre befellegzett.

Trsztecal Magyar Működvelői Körnek, helybenhagyta a námesztói, turdossini és málnapataki óvók 1909. évi zárószámadásait, végül elhatározta, hogy az őszön Reviczky Gyula vitkóci szülőházát emléktáblával jelöli meg, az egyesület ez idei évi közgyűlését pedig Érsekújvározt tartja meg.

Aprólékok.

Az ovoda felügyelőbizottságának elnöke meglátogatja az ovodát. Az apróságok bemutatják tudományukat. Énekelnek, verscskéket mondanak, eljátszák a benn a bárány, künn a farkas játékot stb.

Az elnök nagyon meg van az ici-pici emberkék előmenetelével elégedve. még a magaviseletők felől érdeklődik. Az óvónénike örömmel jelenti, hogy a hetven hozzá járó gyermek közül hatvannyolcnek magaviseletével a legnagyobb mértékben meg van elégedve. Rendesek, tiszták, szófogadók. De Sanyika meg Sasikával nem bír, jólehet napjában többször is megbünteti őket. Az elnök bácsi csóválja a fejét, Sanyika elé megy és szeliden megfenyegeti, hogyha még egyszer panaszt hall rá, kukoricára térdepelteti. Sanyika elmosolyogja magát és oda szól a háta mögött álló Sasinak: Sasi! Ugye ha patogatott, kukoricára térdepeltetnek bennünket ki esszük a térdünk alól.

Egy régóta húzódo ügyében már vagy tizedszer keresi fel ügyvédjét a palóc. Sunyi pófával sürgeti ügye befejezését és mindig más és más perdöntő körülményt tálat ügyvédje elé. Az ügyvéd annak rendje és módja szerint meghallgatja s megmagyarázza, hogy a mondottakat perében már érvényesíteni nem lehet, nincs is rá szükség, nyugodtan menyjen haza, perét egész biztosan megnyeri. A palóc azonban nem tágit. Ujra meg újra előről kezd mondani valóját. Bosszuságában végre kifakad az ügyvéd s így apostrofálja kliensét: „Számár kend! Nem ért kend ahhoz.”

Gondolkodik egy kissé a palóc e szavak igazsága felett, azután egész meggyőződéssel ráhagyja: „Bizony már magam is látom, hogy számár vagyok, mert ha csak egy kis eszem is lett volna, nem magára bíztam volna peremet.”

Kávéházi beszélgetés.

— Hányadán vagyunk a bíró választással?

— Rossz helyen kopogtatsz.

— Nem úgy értem, hogy nevekkel emlegess.

— Ha izlésemmel megegyeznék sem tehetném. Még csak nem is gondolok senkire. Egy vagyok a népből, békés szavazó polgár. A szavazattal bíró özvegy asszonyoktól különbözve abba, hogy az én szavazatomért nem verseng senki.

— Mekkora igénytelenség! Szabadalmaztatad?

— Kárba veszett. — Csendes szemléldöm.

— Békés engedelmes polgárhoz illőn. Nehéz dolog a háború —

— Sőt az üres puffogatás nagyon is könnyű — Én azonban csak csendes szemléldöm. Várakozó állásponton.

— Még is azzal valamire?

— Alj elő vele, ha jobbat tudsz. Tehát igen is: csendes szemléldöm. — Mert ime: elvi kérdések eldöntendők. Az első: vajjon a főbíró a kijelölés jogát akként fogja gyakorolni, mintha Kis-Hartyán lennénk vagy Lipta-Gergé?

— Ez lenne elvi kérdés?

— Első rendű. Mert ha annyira taksálja Szécsényt mint például Lipta-Gergét —

— Jelölni fog egyet, a kit bírónak ő akar és te, meg a másik szép csendes leszavaztok, akár csak az özvegy asszonyok, kivéve hogy magatok rebeghetitek a boldogító igent — meghatalmazás nélkül —

— Ugye, hogy elvi kérdés? — Van több is. A második: Mit várunk a bírótól? Annyit e, hogy el se intézze az ügyeket, mert nem lehet mindent megkivánni? Vagy annyit, hogy az ügyeket akár az iktató szám sorrendje szerint tulzásba menő pontosságig elintézzé? Mert ez is valami. — Vagy arra is legyen gondja, hogy együvé gyűjtson, együtt tartson, vezessen — gondolkodjék és gondoskodjék, hogyan lehetne ennek a közönségnek az állapotait fellendíteni.

— Elvi kérdés! Helyes! Hanem a magyarázatát még is szeretném, hogyan kellene ennek valóra válni? A főbíró —

— Mint az orvos betegre úterét vizsgálja

— Csak nem vagyunk betegek?

— Magas látkörrel ennek a szécsényi életnek az úterére tenné a kezét s eljárásával ennek az életnek az egészségnek perszését elősegíté —

— Igen a főbíró! Hanem most már én feszegetem az elvi kérdéseket! Hát ha nem járja, hogy Szécsénynek bíró a főbíró válasszon, te — egy népből, a mint nagyon is hangoztatod — vagy én — ugyan abból a másik — vagy ketten lehetünk e hivatta megmondani, milyen tulajdonságokkal ékes bíró kell ide vagy azt kiválasztani?

— Te kezdted. Folytasd.

— No igen! Ha olyan egyemetesen nyilvánvaló volna, hogy ide az a fellendítés iránt buzogó bíró kell, lehetne e más mint ilyen? Holott azt a fellendítést minden teremtet lélek annyira nem engedné el?!

— Halljuk! Halljuk!

Vagy is az elvi kérdések koronája, milyen bíró, kit akar a választó közönség maga.

— Igaz —

— A mi ha tudva van, a főbíró csak nem fog Szécsény közönségével szembe helyezkedni?!

— Mondtam? Hanem —

— Ennek a megismerése olyan egyszerű. Népgyűlést kell tartani. Majd megmondja ott kiki a magát. Ki és mi kell neki?!

— Olyan egyszerű! Hát hirdesd meg, tartsd meg azt a népgyűlést, ha olyan egyszerű!

— Talán bizony kétkelkednél a sikerén?

— Én? Dehogy! A mi kívül álló a leten, képzetén, az nincsen. A népgyűlést ebben a kérdésben ebbe a kategóriába esőnek sorozom.

— E szerint —

— A mint kezdtem! csendes szemléldöm.

— Mik esnek ebben a legelsőbb rendű kérdésben? — Mozoghat e a mit senki se mozgat?

— Hát csak mozgasd! Utóbb talán még társaid is akadnak?!

299—910. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Marosvásárhelyi kir. járásbíróság 1907 évi Sp. I. 166/3 számú végzése következtében dr. Szőke Jenő ügyvéd által képviselt Váradi Samu javára 150 k. s jár erejéig 1907 évi július hó 2-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján felül lefoglalt és 758 K.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: 1 varrógép és butorok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1907-ik évi V. 225/10 számú végzése folytán 25 kor. hátr. tőkeköveletés ennek 1907 év április hó 9 napjától járó 5% kamatai összesen 44 k 95 fillérben bíróilag már megállapított és árverés kiűzés 4 k. 80 fill. költségek erejéig Nógrádludányban leendő eszközítésére 1910 évi május hó 6-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kiűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel olymegjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 április hó 16 napján.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

270—910 szám.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Bgyarmati kir. járásbíróság 1910 évi Sp. I. 1/3 számú végzése következtében Szilágyi Mór ügyvéd által képviselt Bgyarmati ügyvédi kamara javára 205 K. 76 f. s jár erejéig 1910 évi márc. hó 19 napján fogantatott kielégítési végrehajtás útján felül lefoglalt és 698 k.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: butorok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1910-ik évi V. 113/2 számú végzése folytán 205 korona tőkeköveletés ennek a jkvben számított 5% kamatai eddig összesen 29 kor. 60 fillérben bíróilag már megállapított és árverés kiűzés 2 kor. 80 fillér költségek erejéig Szécsényben leendő eszközítésére 1910 évi április hó 30-ik napjának délutáni 3/4 órája határidőül kiűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 évi április hó 6-án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Eladó!

900 drb. Csaba gyöngye sima szálló vessző I. és II-od rendű 100 darabonként 6 korona. Fajtisztaságáért felelősséget vállalok.

Bárány János halápi
Varsány (Nógrádmegye.)

Üzlet bérlet!

Novotny-féle házban több éven át Kálmán Ábrahám által bérelt üzlethelyiség, 1911 évi január 1-től bérbe vehető. — Háztulajdonos hajlandó kívánatra korszerű átalakítást eszközölni esetleg ott két kisebb üzlet-helyiséget létesíteni.

4 darab szék
1 álvány eladó
Glattstein Adolfnál.

Egy középiskolát végzett fiú tanulóul, valamint egy elárúsító kisasszony felvétetik

Kalmár István

cukrászdájában Szécsényben.

Kittüntetve!

Kittüntetve!

Legjobb elővirág bevásárlási forrás!

ULIP ISTVÁN

virágterme Losoncon.

Kossuth Lajos-utca 8. Vigadó mellett.

Izűzős-munkáért kittüntetve állami aranyéremmel és díszoklevéllel.

Nagy választék műkoszorúk-
és szalagokban.

Vidéki megrendeléseket pontosan eszközök.

Tisztelettel

ULIP ISTVÁN

virágkötő specialista, Losoncon.

A rárosmulyadi vasas fürdő

Chémiailag megvizsgálva, reuma, vérszegénység ellen biztos hatás.

Ujjonnan felszerelve, a kutak kibővitve

Gőz fűtés 's szivattyuzás, a mult évi vízhiány elő nem fordulhat.

12 szoba nyaralók részére elegánsan berendezve lehető jutányos árak fürdő telepen étkezés 's kittűnő italok.

A n. é. közönség becses pártfogását kéri

Svarcz Soma

fürdő tulajdonos.

Megnyitás május hó 1-ső napján.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv- és papirkereskedése,

Szécsényben.

Elvállalok mindenféle könyvnyomdai munkákat a legjutányosabb árakon.